

Zagrożenia zdrowotne siei jeziorowej (*Coregonus lavaretus*) w warunkach akwakultury

Elżbieta Terech-Majewska¹, Mirosław Szczepkowski², Mariusz Stafiniak³,
Alicja Bernad⁴, Joanna Grudniewska⁵, Andrzej K. Siwicki⁶

¹Wydział Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

²Zakład Hodowli Ryb Jesiotrowatych, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

³Gospodarstwo Rybackie Ruś w Olsztynie

⁴Zakład Higieny Weterynaryjnej w Olsztynie

⁵Zakład Hodowli Ryb Łososiowatych, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

⁶Zakład Patologii i Immunologii Ryb, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Sieja jeziorowa z uwagi na zagrożenie wyginięciem oraz atrakcyjność biologiczną, konsumpcyjną i wędkarską jest aktualnie hodowana także w warunkach akwakultury. Jest gatunkiem bardzo wrażliwym na warunki adaptacji, nagłe zmiany temperatury, manipulacje. Aktualnie hodowana jest głównie w celach zarybieniowych, ale podejmowane są też próby hodowli do wielkości ryby konsumpcyjnej. W warunkach kontrolowanego podchowu w okresie inkubacji ikry, podchowu wylęgu i narybku podstawowe zabiegi profilaktyczne oparte na kąpielach profilaktycznych oraz podawanie naturalnego pokarmu wydają się być wystarczające dla zapewnienia dobrego stanu zdrowia. Problemy zdrowotne pojawiają się w późniejszym okresie podchowu, w fazie narybku letniego i u ryby starszej. Są to inwazje ektopasożytnicze oraz infekcje bakteryjne. Sieja jest potencjalnie wrażliwa na infekcje wywoływane przez drobnoustroje warunkowo chorobotwórcze, np. *Aeromonas* sp., *Pseudomonas* sp., *Shewanella putrefaciens*. Pasożyty zewnętrzne pojawiające się u narybku letniego to *Trichodina* sp., *Chilodonella* sp., *Apiosoma* sp., *Trichophyra* sp., *Ichthyophthirius multifiliis*, *Dactylogyrus* sp. U narybku jesienno wystąpiła inwazja *Argulus* sp. *Protocephalus* sp. występował w jelicie narybku letniego. Dopracowanie procedur profilaktycznych w okresie podchowu do ryby handlowej, mających na celu ograniczenie stresu i jego wpływu na układ immunologiczny wydaje się naturalnym etapem w doskonaleniu procedur hodowlanych. Dotyczą one właściwej organizacji hodowli, podawania w odpowiednim czasie immunomodulatorów i stosowania szczepień ochronnych w oparciu o autoszczepionki.